

Mál nr. 224/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna sjúklingatryggingar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna afleiðinga tanntöku.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 6.7.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 14.7.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf M, dags. 4.7.2017.

Málsatvik.

M greindist með krabbamein í hálskirtli árið 2013 og fór í 35 skipta geislameðferð. Þann 15.3.2016 leitaði M til A til að láta draga úr sér tönn. Tanntakan fór fram án þess að M hafi verið gefin sýklalyf, hvorki fyrir né eftir tanntökuna en tannlæknar A vissu af heilsufars sögu M. Sýking kom síðar upp í kjálkabeini sem þróaðist út í drep og hafði þetta alvarlegar heilsufarslegar afleiðingar fyrir M.

M heldur því fram að ástæða hinna alvarlegu heilsufarslegu afleiðinga megi rekja til þess að M hafi ekki verið gefin sýklalyf í tengslum við tanntökuna. Byggt er á 1. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 þar sem segir að greiða skuli bætur án tillits til þess hvort einhver beri skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins ef komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. M telur að tannlæknar A hafi vanrækt rannsóknarskyldu sína fyrir tanntökuna, auk vanrækslu á umsjónar- og eftirlitsskyldu, sbr. 13. gr. laga nr. 55/2009 og 3. mgr. 13. gr. laga nr. 34/2012. M byggir einnig á 4. tl. 2. gr. laga nr. 111/2000 þar sem segir að bæta skuli tjón sem hlýst af meðferð eða rannsókn, þ.m.t. aðgerð, sem ætlað sé að greina sjúkdóm og tjónið er vegna sýkingar eða annars fylgikvilla sem er meiri en sanngjarnt sé að sjúklingur þoli bótalaust. Þá segi í 4. tl. 2. gr. að líta skuli til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklinga að öðru leyti. Þá skuli taka mið af því hvort algengt sé að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera hefði mátt ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni. Ljóst sé að tjón M sé vegna sýkingar sem kom upp í kjölfar tanntöku þar sem ekki var notast við sýklalyf. Tjón M sé mikið og ljóst að afleiðingar tanntökunnar hafa dregið verulegan dilk á eftir sér, sér í lagi þar sem M hafi verið á góðum batavegi eftir krabbameinsmeðferð og hafi ætlað sér á vinnumarkað. Í læknisvottorði Hannesar Hjartarsonar, læknis, dags. 12.6.2017, komi fram að fyrirbyggjandi gjöf á sýklalyfjum kringum tanndráttinn hefði getað komið í veg fyrir afleiðingar tanntökunnar.

Í bréfi V, dags. 14.7.2017, kemur fram að M hafi þann 28.5.2014 komið í áfangaeftirlit hjá A að lokinni krabbameinsmeðferðinni. Var M með veruleg óþægindi vegna tannar 37, enda var tönnin laflaus og illa hafi gengið að þrifa hana. Tönnin var fjarlægð að höfðu samráði við krabbameinsmeðferðarlækni. Engar athugasemdir voru gerðar af hálfu læknis M og var tönnin fjarlægð þann 11.6.2014. M kom í þriggja til A í eftirlit í kjölfar tanntökunnar til þess að líta eftir græðslu svæðisins þar sem þekkt er að gróandi er hægari í vef sem hefur fengið stóran geislaskammt en í heilbrigðum vef. Í journal, sem ritaður er 11.9.2014 segi að M sé aum í vinstri kjálkalið og eigi erfitt með að opna munninn. Í journal frá 3.2.2015 segi að beinkantur sé mikið betri núna og líðanin líka betri. Fram kemur að M eigi erfitt með að opna munninn vegna þess að vöðvafestur og sínar séu stífari og minna eftirgefanlegar en M sé þó að æfa sig að opna munninn á hverjum degi. Þann 9.9.2015 kom M til A og sást þá að tönn 36 var léleg, enda tönnin búin að tapa mikilli festu og komin í sambærilegan farveg og tönn 37, sem var fjarlægð í júní 2014. Tönnin var þó ekki fjarlægð þá, þar sem M verkjaði ekki í hana. Þann 15.3.2016 kom M til A þar sem M var komin með óþægindi frá tönninni. Tönninni hafði hrakað mikið frá síðustu heimsókn. Tönnin var orðin laus og ekki mögulegt að bjarga henni og var hún því fjarlægð í þeirri heimsókn. Ekki var haft samráð við meðferðarlækni

M þar sem hann hafði hálfu ári eftir geislameðferð ekki haft athugasemdir við fjarlægingu tannar 37. Enn fremur hafi engin merki verið um sýkingu á svæðinu. Fjarlæging gekk greiðlega, að sögn A, enda tönnin laflaus. Lágmarks inngríp sé að fjarlægja slíka tönn og sárið margfalt umfangsminna en við hefðbundna fjarlægingu tannar. Sex dögum eftir fjarlæginguna leitaði M til A vegna hvassrar brúnar á tönn 35. Ekki sáust, að sögn A, nein merki um sýkingu og ekkert athugavert var við útlit svæðisins. Þann 31.3.2016, fimmtán dögum eftir fjarlæginguna, leitaði M aftur til A vegna eymsla og þirringa á svæði tannar 36. Matur hafði þá safnast fyrir í útdráttarholunni og var hann skolaður burt. Ekkert annað hafi verið athugavert við útlit svæðisins og engin ummerki um sýkingu.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins liggur ekki nákvæmlega fyrir hvenær sýking kom upp. Fyrir liggur að tanntakan átti sér stað þann 15.3.2016 en fyrstu merki um sýkingu er að finna í journal þar sem fram kemur að M hafi, þann 29.4.2016, haft samband við A og sagst vera bólgin og eiga erfitt með að opna munninn. Fékk hún þá ávísun á sýklalyf hjá A. Í vottorði Hannesar Hjartarsonar frá 12.6.2017 kemur fram að M hafi farið í tanntöku í maí 2016 og hún hafi í beinu framhaldi af því fengið sýkingu. Þær upplýsingar virðast fengnar frá M, byggt á minni, sem ljóst er að passaði ekki þar sem tanntakan átti sér stað í mars 2016. Það eru því engin samtímagögn sem staðfesta hvenær sýking kom upp, fyrir utan framangreindan journal A. Þá liggja fyrir samtímagögn um það að í tveimur heimsóknum til A eftir tanntökuna, þá seinni tveimur vikum eftir fjarlæginguna, voru engin merki um sýkingu. Við það verður því að miða að sýkingin hafi í fyrsta lagi komið upp um einum og hálfum mánuði eftir tanntökuna. Í ljósi þessa, og í ljósi þess að samkvæmt gögnum málsins geti geislameðferð eins og sú sem M þurfti að undirgangast haft í för með sér ýmsa síðkomna fylgikvilla, er það niðurstaða nefndarinnar að ekki hafi verið sýnt fram á orsakasamband á milli tanntökunnar þann 15.3.2016 og þeirra einkenna sem M glímir við nú. M á því ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu A hjá V

Reykjavík, 12. september 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.